

дѣлженъ да разказвамъ, що сѣмъ намѣренъ да права!

Но да не бѣдаты оскѣрбени и тия бѣлгаре, които протестирале противъ Нича и да не изнасятъ боклукътъ на собакътъ, то Ничо пратилъ киръ Михалъ, за да ги успокои и да имъ наобѣщае златни гори.

— Вие не знаете още, що мисли Хаджи Ничо, гозорилъ Михалъ. — Защо сѣ вамъ черкови и болници? — Пушки трѣбать, пушки. Почѣкайте малко и ще да видите какво ще да направи киръ Ничо! Не мислете, че нему трѣбать вашите манѣре; той е богатъ като Демидовъ. Или за дѣцата си и за жената си ги печѣли! Дебѣли сѣ вашите глави.

Бѣлгарете са успокоѣвале и чѣкале голѣми нѣща отъ Хаджи Нича, очѣквале да видатъ легии, пушки и топове; но Хаджи Ничо сѣ печѣлилъ и печѣлилъ.